

Publicerad 2009-07-18 01:42 av Katinka

Kan läsas som fristående dikt eller fortsättning på Solitud

Solitud II

Min tillflykt, i dig
var från mig själv.

Du lyssnade, och såg
utan att tala.

I dig kunde min smärta ta skydd,
och vila sig.

Du bara höll, barnet
i gudinneskepnad.

En omöjlig kombination.

Jag försökte vara modig
men din blick såg rakt in.

Så avslöjad och skör,
var mina tårar ingen vacker syn.

Du kommer nog aldrig att förstå
hur svårt det var att behöva dig.

Min själ full av sorg
och din helt utan.

För dig är allt så enkelt.

Försöker förstå hur vi någonsin
skulle kunnat nå varann.

Jag vill så gärna
att du hjälper mig.

Men du är trött på att hjälpa
och jag är ensam igen.

Hur ska jag finna mig själv?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Katinka med Poeter.se id #9686 innehar upphovsrätten